

Sygn. akt III CSK 95/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki
Wodnej w Krakowie

przeciwko T. sp. z o.o. z siedzibą w J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 1045/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie Skarb Państwa złożył na orzeczenie Sądu II instancji skargę kasacyjną w zakresie oddalenia powództwa. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powoływał się zarówno na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości, jak i na istotne zagadnienie prawne: merytorycznie chodziło jednak o to samo, a mianowicie o dopuszczalność i potrzebę stosowania art. 65 k.c. do wykładni oświadczenia woli zawartego w decyzji administracyjnej. Skarb Państwa argumentował, że treść decyzji należy rozumieć w ten sposób, iż skoro spółka zaprzestała sprzedaży energii do użytkowników końcowych, to nie oznacza, że w ogóle nie musi ponosić opłaty na utrzymanie proggu wodnego, lecz że do ustalenia jej wysokości należy wziąć pod uwagę średnią cenę rzeczywiście sprzedawanej przez nią energii, a więc dla użytkowników hurtowych, co i tak będzie dla spółki korzystne, bo cena hurtowa jest niższa od ceny detalicznej. Argument ten nie przekonuje jednak do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Choć oczywiście zgodzić się trzeba ze skarżącym, że decyzja administracyjna, tak jak i np. orzeczenie sądowe, może być źródłem zobowiązania, to nie oznacza, że decyzja administracyjna jest oświadczeniem woli w rozumieniu prawa cywilnego. Decyzja jest charakterystyczną, szczegółowo uregulowaną w k.p.a. instytucją prawa publicznego. To zatem prawo publiczne i wynikające z niego reguły wykładni są ważne przy wykładni treści decyzji administracyjnej. Tak samo jest z orzeczeniem sądowym, do wykładni którego art. 65 k.c. oczywiście nie znajdzie zastosowania. Decyzja jest wyrazem władczego działania państwa, wymaga zatem ścisłej i przede wszystkim literalnej wykładni. Skoro organ, wydając decyzję, zdecydował się uzależnić wysokość opłaty od ceny dla użytkowników końcowych, to nie można przyjąć, że należy uwzględniać cenę dla użytkowników hurtowych. Wobec zaprzestania sprzedaży energii dla użytkowników końcowych zmienił się

stan faktyczny, co też po części wynika ze zmiany w stanie prawnym, zatem należy ewentualnie użyć instrumentów prawa publicznego do ustalenia wysokości należnej opłaty. Wskazana przez skarżącego potrzeba wykładni ani zagadnienie prawne na tle tej sprawy zatem faktycznie nie powstają, bo nie budzi wątpliwości niedopuszczalność zastosowania art. 65 k.c. do wykładni decyzji administracyjnej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.